06/07/2023

Trei sfinţi înscrişi în calendarul Bisericii Ortodoxe Române: Cine sunt şi cum au trăit

Sfântul Sinod a hotărât marţi înscrierea a trei sfinţi în calendarul Bisericii Ortodoxe Române.

În şedinţa de lucru din 4 iulie, prezidată de Patriarhul Daniel, sinodalii au decis înscrierea în calendar a Sfintei Cuvioase Casiana Imnografa, a Sfântului Ierarh Ioan Maximovici, a Sfântului Cuvios Iosif Isihastul, precum şi a textelor liturgice și a icoanelor pentru cinstirea acestora.

Sfânta Cuvioasă Casiana Imnografa (7 septembrie)
Cuvioasa Casiana s-a născut pe la anul 805 în Constantinopol, fiind fiica unui înalt dregător al Curții împăratului Teofil al Constantinopolului. Ea a fost rodul rugăciunii părinților ei către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, care le-a dăruit-o după mulți ani de nerodire. La botez a fost numită Icasia (sau Casia) și a primit de mică bună învățătură, cunoscând Sfintele Scripturi și împodobindu-se cu bunătatea și cu toate virtuțile.

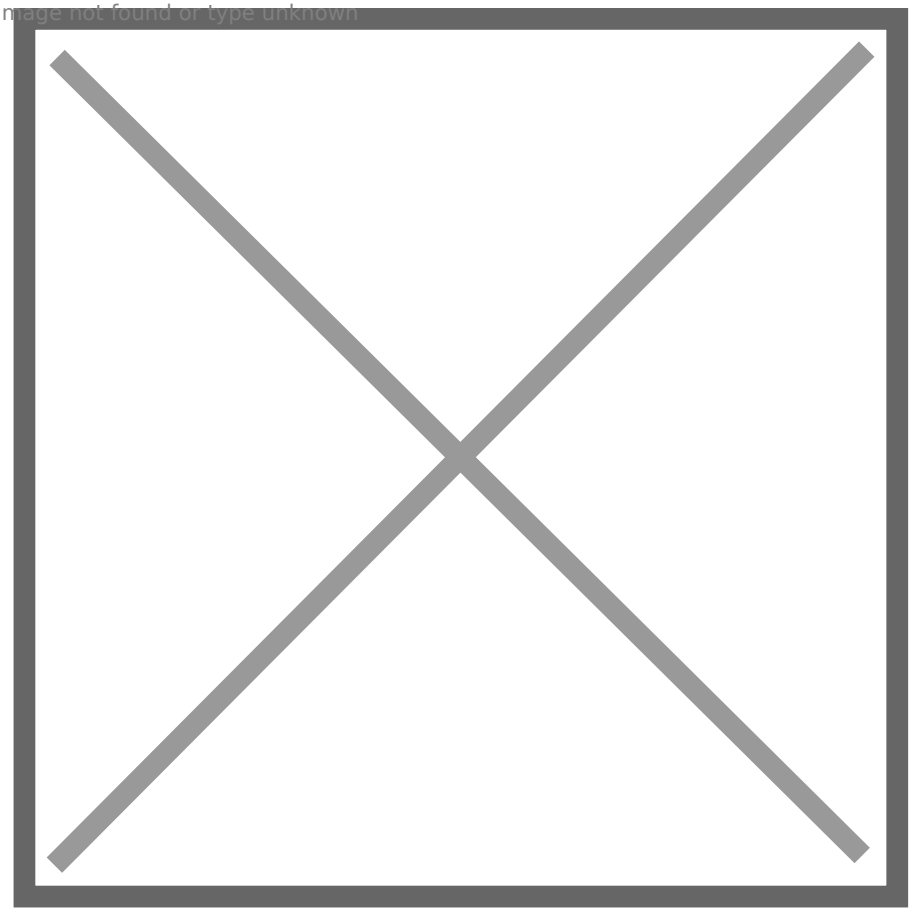
Când a ajuns la vârsta tinereții și era vestită atât pentru învățătură și noblețe, cât și pentru frumusețea ei, a făcut parte dintre acele tinere chemate la palatul imperial ca dintre ele să-și aleagă soție împăratul Teofil. Astfel, mergând înaintea acestor fecioare, Teofil ținea în mână un măr de aur, pentru a-l da celei care avea să fie aleasă. Teofil, uimit de istețimea Icasiei, s-a răzgândit și a dat mărul de aur altei tinere. Atunci Icasia, care era sub povața Sfântului Cuvios Teodor Studitul (†826), a înțeles că Dumnezeu a ferit-o de ispita slavei deșarte și s-a încredințat cu totul lui Hristos, Mirele ceresc al inimii ei, și a întemeiat o mănăstire de călugărițe în Constantinopol, numită a Icasiei, la locul numit Xenolofos sau Evdomon (a șaptea colină a Capitalei).

Deoarece împărații bizantini din acea vreme erau luptători împotriva cinstirii sfintelor icoane (iconomahi), Sfânta Casiana a fost neclintită în păstrarea dreptei credințe și a purtat grijă de cei prigoniți, ajungând ea însăși să rabde pătimiri pentru cinstirea icoanelor. Totodată, din inspirație dumnezeiască, a alcătuit rugăciuni și cântări bisericești, pentru care este cea mai cunoscută femeie

imnograf (scriitoare de cântări) și melod (compozitoare de melodii pentru sfintele slujbe) din istoria Bizanțului.

La scurt timp după vizita împăratului Teofil, Sfânta a părăsit cetatea împărătească, împreună cu altă monahie, și a mers în Sicilia iar, de acolo, în Creta, și, în cele din urmă, în insula Casos (Kassos), unde s-a nevoit într-o peșteră, numită până azi „a Bătrânei”. În același loc a și adormit întru Domnul și a fost înmormântată în raclă de piatră în biserica Maicii Domnului de la Empurio.

Image not found or type unknown

Sfântul Ierarh Ioan Maximovici (2 iulie)
Sfântul Ioan s-a născut în ziua de 4 iunie 1896 pe moşia Adamovka din regiunea Harkov, în familia de nobili ucraineni Maximovici. El a primit la botez numele de Mihail. Deşi a fost un copil bolnăvicios şi firav, a urmat cursurile Şcolii Militare din Poltava, după care s-a înscris la Facultatea de Drept a Universităţii Imperiale din Harkov. În 1921, în timpul războiului civil provocat de bolșevici, familia Maximovici a fost evacuată la Belgrad, unde el şi fraţii săi s-au înscris la universitatea din oraş. Mihail a terminat Facultatea de Teologie în 1925, cu toate că avea mari greutăți financiare, pentru care era nevoit să-și câștige existența vânzând ziare.

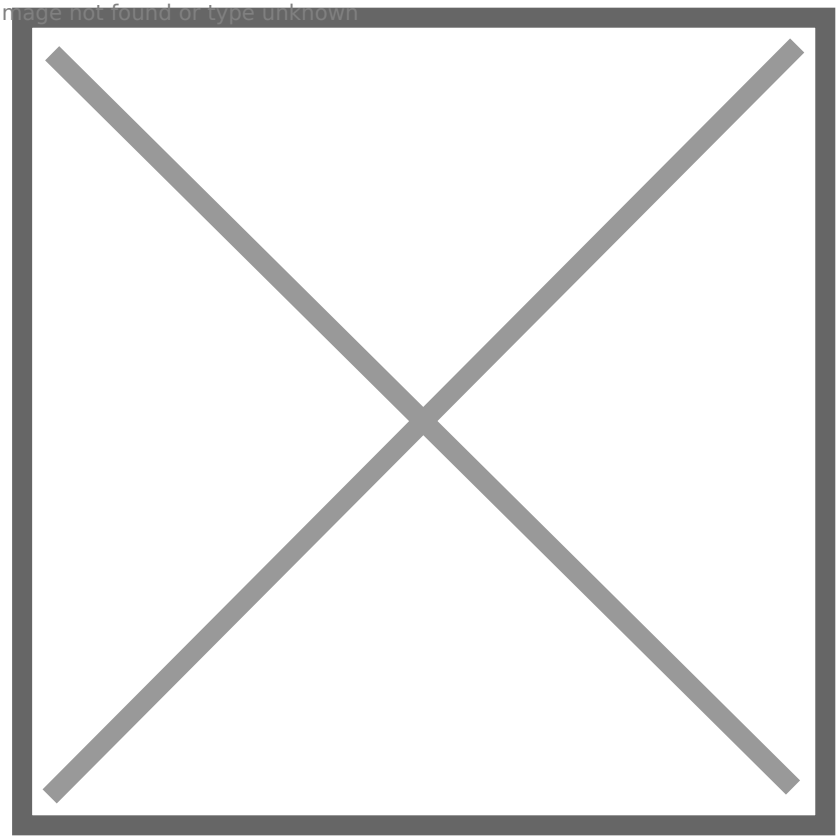
În anul 1926, a fost tuns în monahism şi hirotonit ierodiacon la mănăstirea Milkovo, dându-i-se numele Ioan, după rudenia sa, Sfântul Ierarh Ioan din Tobolsk (†1715).

În acelaşi an, în ziua de 21 noiembrie, tânărul Ioan a fost hirotonit preot. În acest timp a predat religia la Şcoala Sârbă de Stat și a fost profesor şi îndrumător la Seminarul „Sfântul Ioan Teologul” din Bitolia, unde slujea Dumnezeiasca Liturghie în limbile slavonă și greacă. În 1934, ierarhii ruși din exil au hotărât ca ieromonahul Ioan să fie hirotonit episcop de Shanghai, în China. Tânărul ierarh a mers în eparhia sa, găsind o enormă catedrală neterminată şi un conflict care trebuia încheiat. Primul lucru pe care l-a săvârşit a fost să refacă unitatea Bisericii locale. A organizat societăţi filantropice şi de binefacere, în special pentru copiii săraci şi orfani. Odată cu venirea comuniştilor la putere în China, comunitatea Sfântului Ioan a fost nevoită să fugă în Insulele Filipine. În 1949, aproximativ 5.000 de refugiaţi trăiau într-o tabără a Organizaţiei Internaţionale pentru Refugiaţi de pe insula Tubabao din Filipine.

Vlădica s-a dus apoi la autoritățile din Washington, obținând aprobarea ca păstoriții săi să fie primiți ca refugiați în Statele Unite. După această reușită, în 1951, Arhiepiscopului Ioan i s-a încredinţat păstorirea Arhiepiscopiei Europei Occidentale a Bisericii Ruse din afara granițelor, cu sediul la Paris şi apoi la Bruxelles. În timpul șederii sale la Paris a avut relații strânse cu ortodocșii români și a slujit de mai multe ori la biserica românească Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafail, unde ortodocșii ruși și sârbi, care nu aveau la acea dată un lăcaș de cult propriu, erau primiți cu ospitalitate. Sfântul Ioan a primit în jurisdicţia sa comunități ortodoxe locale din Olanda și Franța, ocrotindu-le şi încurajând creşterea lor.

În data de 13 octombrie 1993, moaştele Sfântului Ioan au fost descoperite întregi și se află acum în catedrala închinată Icoanei Maicii Domnului Bucuria tuturor celor necăjiți din San Francisco, unde săvârşesc fără încetare minuni.

Image not found or type unknown

Sfântul Cuvios Iosif Isihastul (28 august)

Cuviosul Părinte Iosif s-a născut în anul 1897 în insula Paros, din Marea Egee. Odrăslit în familia credincioasă, cu mulți copii, a lui Gheorghe (Kottis) și a Mariei, a primit la Sfântul Botez numele Francisc. Fiind isteț și înțelept din copilărie, școala vieții, cu greutățile și întâmplările ei, l-a învățat să cunoască atât cinstirea lui Dumnezeu, cât și deșertăciunea acestei lumi. Trăind puțină vreme în lume ca mirean și trudind pentru a-și sprijini familia după moartea tatălui, a primit în scurt timp, prin descoperire dumnezeiască, chemarea de a alege calea vieții monahale. Căutând Părinți încercați în făptuire și în vedere duhovnicească, a venit în Sfântul Munte Athos, unde a rămas, cu statornicie și răbdare, vreme de 38 de ani, nevoindu-se în chip bineplăcut lui Dumnezeu și stăruind în multe osteneli monahale.

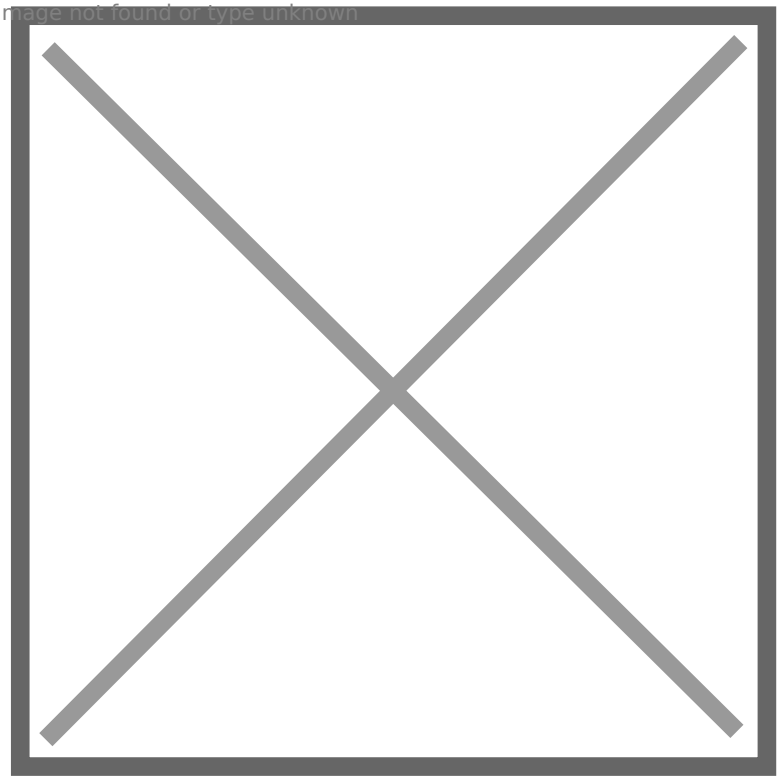
A primit tunderea în marele și îngerescul chip, devenind schimonah, în anul 1924, în peștera Cuviosului Atanasie Athonitul, care aparține de Marea Lavră. A strălucit în nevoințe la Katunakia și la Schiturile Sfântul Vasile și Sfânta Ana Mică. Aici și-a întemeiat obștea cu care s-a așezat în cele din urmă la Noul Schit, care ține de Mănăstirea Sfântul Pavel.

Acest Părinte purtător de Dumnezeu, nevoitorul cel luminat de harul Preasfântului Duh, un adevărat Avvă de Pateric din vremurile noastre și „un duhovnicesc general de oști”, cum după dreptate a fost numit, L-a iubit pe Dumnezeu din toată puterea,

din tot sufletul și din tot cugetul său și s-a luptat cu asprime din tinerețe să biruiască pe omul cel vechi, cu patimile și poftele lui. După opt ani de aprigă și neclintită nevoință, a primit darul nestricăcioasei curății sufletești. S-a învrednicit de arătări cerești și a fost dăruit din belșug cu harisma străvederii și a înainte-vederii.

Istovit de ostenelile nevoințelor sale și de bolile și de durerile trupului, la vârsta de 62 de ani și-a dat sufletul cu pace, la praznicul Adormirii Maicii Domnului din anul 1959, în Coliba Buna Vestire de la Noul Schit.

Image not found or type unknown

În aceeaşi şedinţă, membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române au hotărât înscrierea în calendarul Bisericii Ortodoxe Române a cinstirii icoanei Maicii Domnului „Axion estin” și a textelor liturgice pentru aceasta.

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro